DZIENNIK URZĘDOWY

OBWODU OLKUSKIEGO

Prenumerata kwartalnie 3 Korony. **Nr. 15.** **Olkusz, 1. sierpnia 1916.**

TREŚĆ: 292. Sprostowanie. — 293. Dar dla ubogich. — 294. Podziękowanie. — 295. Przynależność państwowa do Królestwa Polskiego. — 296. Obwieszczenie — 297. Zapasy siana i koniczyn. — 298. Przewożenie kartofli. — 299. Obwieszczenie. — 300. Regulamin dla obrotu płodami rolnymi i przetworami młynarskimi. — 301. Obwieszczenie. — 302. Egzamina wstępne do seminaryum w Jędrzejowie. — 303. Ogłoszenie. — 304. Grzebowiska. — 305. Ogłoszenie. — 306. Wyrok sądowy. — 307. Edykt. — 308. Zakaz jazdy na rowerze dla cywilnej ludności.

292.

Sprostowanie.

W Nrze 14 Dziennika Urzędowego w wydaniu polskiem należy sprostować następujące liczby artykułów:

Zamiast	279	ma być	281
»	280	» »	279
»	281	» »	282
»	282	» »	280

293.

Dar dla ubogich.

Tytułem bezzwrotnej zapomogi przyznała c. i k. Komenda obwodowa:

1) ubogim gminy Ogrodzieńca . . . . . . 500 K.;
2) ubogim gminy Pilicy . . . . 500 K.;
3) ubogim izraelitom gminy Pilicy . . . . . 500 K.;
4) ubogim gminy Kroczyce . . . . 400 K.

294.

Podziękowanie.

Urządzona w d. 9. lipca 1916 r. pod protektoratem c. i k. Komendy obwodowej w Olkuszu zabawa ogrodowa w Bolesławiu na rzecz Czerwonego Krzyża, przyniosła dzięki chwalebnym staraniom kilku panów oficerów i urzędników, oraz ich małżonek przy współudziale Muzyki c. k. etapowego batalionu pospolitego ruszenia Nr. 496 pokaźną kwotę 2745 K 16 h. Komenda obwodowa wyraża niniejszem serdeczne podziękowanie i uznanie wszystkim panom i paniom, którzy przyczynili się do tego wyniku, za ich gorliwe starania, jakoteż ludności, która wzięła udział w zabawie a w szczególności nadporucznikowi Stauchowi i jego małżonce, pani Gadomskiej, inżynierowi porucznikowi Dwořakowi i p. dyrektorowi Hajkowi z fabryki szkła.

295.

Przynależność państwowa do Królestwa Polskiego.

Naczelna Komenda Armii stwierdziła rozporządzeniem M. V. Nr. 38.288 z d. 4. lipca 1916, że używane przy wystawianiu dokumentów legitymacyjnych (jako to karty tożsamości, paszporty) jak i przy innych sposobnościach przez c. i k. Komendy Jeneral-Gubernatorstwa określenie państwowej przynależności w okupowanym terenie Polski jako »poddaństwo rosyjskie« nie jest słuszne wedle praw okupowanego terytoryum, do których stosować się winna władza okupacyjna w myśl haskich

postanowień tyczących wojny lądowej. Słownictwo bowiem obowiązujących w Polsce praw — także i pod panowaniem rosyjskiem — zatrzymało pojęcie państwa, chociaż podporządkowanego Rosyi a w ślad za tem i polskiej przynależności państwowej.

Równocześnie postanowiło Naczelne Dowództwo armii, że na przyszłość należy określać poddaństwo wszystkich tych osób, które posiadają prawo przynależności w obrębie utworzonej w r. 1815 przez Kongres Wiedeński Polski jako »Przynależność państwowa do Królestwa Polskiego«.

296.

Obwieszczenie.

Na podstawie J. Nr. 10000/16 postanawiam:

Do zakupna — podlegających zajęciu skór końskich i bydlęcych, oraz skór i run owczych — uprawnieni są wyłącznie pp.: Dichter i Blumethal w Lublinie, względnie agent ich w Olkuszu Moses Ehrenfried na podstawie zatwierdzonej przez c. i k. Komendę obwodową w Olkuszu karty legitymacyjnej. Wszelkie inne legitymacye są nieważne.

Sprzedaż, względnie kupno na rzecz kogokolwiek innego — także i przez garbarzy — jest zakazane i podlega surowej karze.

Tabele z cenami maksymalnemi przeglądnąć można w Komendzie obwodowej. Również posiada jeden egzemplarz takowych uprawniony do zakupna.

Tenże jest uprawniony i obowiązany płacić aż do 30% poniżej cen maksymalnych.

P.P. Dichtera i Blumenthala, jakoteż uprawnionego przez nich pośrednika, należy pod każdym względem energicznie wspierać.

Posterunki żandarmeryi i straży skarbowej winny utrzymywać w dokładnej ewidencyi wszystkie skóry bydlęce i końskie, runa cielęce i owcze, oraz skóry owcze, a w razie gdyby prywatni rzeźnicy takowych nie zgłaszali, skonfiskować je i niezwłocznie donieść Komendzie obwodowej.

Skoro intendantura Wojskowego Jenerał-Gubernatorstwa udzieli swego zezwolenia (na podstawie wniosku Komendy obwodowej), otrzyma donosiciel premię (do wysokości 5% wartości dla osób cywilnych, dla osób wojskowych łącznie z organami straży skarbowej do 10% wartości) za poświadczeniem odbioru.

Wszelkie skóry niezgłoszone, albo schwytane na przemytnictwie z obrębu gubernatorstwa, jakoteż i z obwodu, podpadną konfiskacie.

Wszystkie posterunki żandarmeryi i straży skarbowej zobowiązane są energicznie śledzić za ukrytemi a niezgłoszonemi surowemi skórami.

Skóry surowe, runa i skóry wyprawne należy bezzwłocznie po skonfiskowaniu odstawić wraz z doniesieniem Komendzie obwodowej.

297.

Zapasy siana i koniczyn.

W uzupełnieniu rozporządzenia, ogłoszonego w Dzienniku urzędowym Nr. 14 z 15. lipca 1916 P. 284 zarządza się co następuje:

W każdej miejscowości należy zasadniczo przepisaną ilość siana albo koniczyn pozostawić także dla koni i bydła tych rolników, którzy albo wcale nie posiadają łąk, albo też nie posiadają dostatecznej ilości (często jednokośnych) łąk i koniczyn.

W tych wypadkach należy po przesłuchaniu Wójta lub wiarogodnej osoby w odnośnych miejscowościach tyle siana pozostawić, ażeby ci, którzy dla swych inwentarzy za mało siana, albo wcale go nie posiadają, w pobliżu siano zakupić mogli.

Zakupna siana mogą jednak odbywać się tylko za piśmiennem zezwoleniem wystawionem przez urzędnika zbożowego, które też ma być podpisane przez Wójta albo sołtysa odnośnej miejscowości, a urzędnicy zbożowi są obowiązani prowadzić spis udzielonych pozwoleń i przedstawiać go przy raportach zbożowych.

Zważywszy, że obecnie żniwa są w pełnym toku, należy pobieranie podwód do wożenia siana, drzewa i t. p. ograniczyć do najkonieczniejszych tylko wypadków, aby żniwa można na czas ukończyć.

298.

Przewożenie kartofli.

Przewożenie kartofli w obrębie c. i k. Wojskowego Jenerał-Gubernatorstwa nie ulega żadnym ograniczeniom począwszy od dnia 22. lipca 1916 roku.

299.

Obwieszczenie.

Na mocy rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 11. czerwca 1916 zarządzam co następuje:

1) Każdy właściciel gruntu jest obowiązany zgłosić u wójta lub urzędnika zbożowego obszar uprawionej roli i ziemiopłody na tym obszarze zasiane lub zasadzone. Również należy podać ilość osób, koni, bydła i świń, należących do gospodarstwa domowego.

2) Wszelki handel płodami rolnemi (z wyjątkiem owoców i buraków cukrowych) a także handel produk-

tami młynarskiemi jest bezwzględnie zakazany, a wszystkie dotychczas na plony z nowego zbioru zawarte umowy i kontrakty są nieważne. Produkta kupione lub sprzedane wbrew temu zakazowi, tudzież cena kupna za nie, ulegają konfiskacie.

3) Wszystkie dotychczas przez c. i k. Komendę obwodową wydane upoważnienia na kupno zboża, produktów mącznych, kaszy, oraz innych płodów rolnych, tracą swoją wartość z dniem 30. b. m. a dotyczące upoważnienia mają być bezwarunkowo w dniu tym zwrócone c. i k. Komendzie obwodowej, Komendzie stacyjnej lub posterunkom żandarmeryi.

4) Wszystkie wydane przez c. i k. Komendę obwodową koncesye na prowadzenie handlu mąką, kaszą, otrębami lub zbożem, również jak i koncesye na piekarnie tracą swoją ważność z dniem 15. sierpnia 1916, a wszelkie zapasy znalezione, po tej dacie, w sklepach i piekarniach, które nie uzyskają nowej koncesyi, ulegną konfiskacie.

5) Koncesye na handel mąką lub na prowadzenie piekarni będą udzielane w pierwszej linii komitetom ratunkowym i stowarzyszeniom spożywczym. Koncesye te udzielane będą z urzędu, po zbadaniu miejscowych stosunków odpowiednio do potrzeb ludności. Prośby i podania o udzielenie koncesyi nie powinne być przedkładane, ponieważ nie będą uwzględnione.

6) Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane przez c. i k. Komendę obwodową grzywną do 5000 koron lub aresztem do 6 miesięcy, o ile czyn nie podlega surowszej karze.

Obok kary aresztu może być nałożoną grzywna do 3000 koron.

300.

Regulamin dla obrotu płodami rolnymi i przetworami młynarskimi.

W myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 11. czerwca 1916 (Dziennik rozp. c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce Nr. 61) zarządzam co następuje:

§ 1.

Zajęcie.

Zboże i przetwory młynarskie wszelkiego rodzaju ze zbioru 1916 roku, jak też i wszelkie resztki zeszłorocznych zapasów tych produktów zajmuje się na rzecz Zarządu wojskowego.

Zbożem, w zrozumieniu tego rozporządzenia są: pszenica, żyto, jęczmień, owies, mieszanka, hreczka i proso.

§ 2.

Skutki zajęcia.

Następstwem zajęcia jest, że przeróbka i zużytkowanie na żywność i karmę, jakoteż i sprzedaż zajętych płodów bez pozwolenia Komendy obwodowej są zabronione. Interesa zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne. Stosuje się to też do interesów zawartych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia (§ 11 i 12 wyżej powolanego rozporządzenia).

§ 3.

Zajęciu nie podlegają.

U producentów:

a) ziarno potrzebne na zasiew jesienny i wiosenny;

b) ilości potrzebne dla wyżywienia domowników, oficyalistów i czeladzi producenta;

c) ilości potrzebne na wykarmienie bydła własnego, tudzież bydła należącego do oficyalistów i czeladzi.

Ad b) i c). Oznaczenie tych ilości maksymalnych nastąpi w osobnem rozporządzeniu.

§ 4.

Przechowywanie.

Producenci są obowiązani do odpowiedniego przechowania ziemiopłodów. O ile producent tego sam uskutecznić nie może, wykona to Komenda obwodowa na koszt i niebezpieczeństwo producenta.

Zboże i t. p. ukryte lub widocznie nieodpowiednio przechowane, zostanie skonfiskowane bez odszkodowania.

§ 5.

Przymus omłotu.

Producent jest obowiązany zboże jaknajprędzej wymłócić. Komenda obwodowa wyznaczy pewien termin, a po upływie którego, w razie niewykonania zarządzi omłot na koszt i ryzyko producenta, przyczem mogą być użyte zabudowania i narzędzia jego warsztatu gospodarczego.

§ 6.

Obowiązek dostawy.

Producentom wyznaczy się pewne ilości zboża (kontygenty), które będą obowiązani w ściśle oznaczonym terminie dostawić dla c. i k. Zarządu wojskowego.

Kontygentu tego użyje się w pierwszym rzędzie na pokrycie zapotrzebowania miast Dąbrowy, Piotrkowa, Kielc, Radomia i Lublina, jakoteż centr przemysłowych w obwodach Dąbrowskim, Olkuskim, Końskim i Opatowskim.

W razie niedostawienia lub niedotrzymania terminu dostawy będzie nałożona grzywna w wysokości 30 koron za każde 100 kg. niedostarczonej kontyngentowanej ilości; grzywna ta będzie ściągnięta w gotówce, a w razie niemożności uiszczenia, w naturze. Zapłata grzywny nie uwalnia od obowiązku dostawy.

Wójci i sołtysi mają czuwać nad całkowitem i terminowem odstawieniem kontyngentu; zaniedbanie tego obowiązku będzie karane po myśli § 12 tego rozporządzenia.

Wysokość kontyngentów będzie później podana do wiadomości.

Dostawy uskutecznione przed oznaczeniem kontyngentów zostaną przyjęte do magazynów za piśmiennem potwierdzeniem na rachunek kontyngentu.

Gospodarstwa rolne (poniżej 4 morgów) zwalnia się od obowiązku dostawy.

§ 7.

Użycie ekskontyngentu.

Nadwyżki pozostałe po pokryciu zapotrzebowania własnego (§ 3) i kontyngentu (§ 6) (ekskontyngent) pozostawia się dla wyżywienia ludności nierolnej danego obwodu z wyjątkiem miast i centr przemysłowych, których zapotrzebowanie będzie uregulowane osobnem rozporządzeniem.

§ 8.

Ceny

Za dostawione płody ustanawia się następujące ceny:

za 100 kg. pszenicy	34 K.
za 100 kg. żyta	29 K.
za 100 kg. jęczmienia browarnianego	32 K.
za 100 kg. jęczmienia pastewnego	27 K.
za 100 kg. owsa	30 K.
za 100 kg. mieszanki	27 K.
za 100 kg. hreczki	36 K.
za 100 kg. prosa	33 K.

Należytość za odebrane produkta wypłaci Zarząd wojskowy w gotówce.

§ 9.

Premie za dostawienie do 15. listopada 1916.

Za zboże (z wyjątkiem hreczki i prosa) odstawione do 15. listopada 1916 wypłaci się oprócz ustanowionej ceny premie w wysokości 2 K. za każde 100 kg.

§ 10.

Potrącenia z powodu gorszej jakości.

Ceny rozumieją się za towar dobry i suchy o jakości przeciętnej w Jeneralnem Gubernatorstwie.

Przy gorszej jakości towaru nastąpi stosunkowe obniżenie ceny.

Jakość towaru stwierdza organ odbiorczy, a w razie sporu rozstrzyga oddział rolniczy Komendy obwodowej.

§ 11.

Miejsce odbioru, potrącenia za ładowanie i transport.

Ceny rozumieją się loco miejscowość, którą oznaczy Komenda obwodowa. O ile zboże z powodu wykazanej niemożności dostarczenia na miejsce przeznaczenia zostanie odebrane na miejscu produkcyi, następuje stosunkowe obniżenie ceny, a to odpowiednio do oddalenia: do 10 km. o 1 K., przy oddaleniu większem jak 10 km. o 2 K. za każde 100 kg.

§ 12.

Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, względnie przepisów na podstawie tegoż wydanych będą przez Komendę obwodową karane grzywną do 5000 K. lub aresztem do 6 miesięcy, o ile czyn ten nie podlega surowszej karze. Obok kary aresztu można nałożyć grzywnę do wysokości 3000 koron.

§ 13.

Termin wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. sierpnia 1916 roku.

301.

Obwieszczenie.

Ze względu na zaszłe w ostatnim czasie wypadki częściowo lekkomyślnych, częściowo złośliwych uszkodzeń urządzeń kolejowych, zwraca się ludności ponownie uwagę na następujące postanowienia:

Wstęp na urządzenia kolejowe i wszystkie do kolei należące objekty, o ile nie są one specyalnie dla publiczności przeznaczone, jest dla wszystkich niepowołanych najsurowiej zakazany.

Również jest najsurowiej zakazane składanie jakichkolwiek przedmiotów na urządzenia kolejowe lub w bezpośredniej blizkości objektów kolejowych, na które wstęp jest niedozwolony.

Wbrew działające osoby będą dotkliwie karane

a nadto narażają się na osobiste niebezpieczeństwo, ponieważ organa dozorujące upoważnione i obowiązane są przy każdej okoliczności zrobić użytek z broni.

Gminy są za bezpieczeństwo urządzeń kolejowych, znajdujących się w ich obrębie, współodpowiedzialne. Wójtowie i sołtysi powinni zatem w ich zakresie działania wszystko uczynić, by nie dopuścić do uszkodzeń kolejowych. W tym celu mają oni ludność odpowiednio pouczyć a nadto przypilnować, by istniejące zakazy nie zostały przekroczone.

Na niepewne osoby w szczególności obce, należy zwracać szczególną uwagę.

Każdy jest obowiązany według możności przeszkodzić uszkodzeniom urządzeń kolejowych, a spostrzeżone przekroczenia istniejących przepisów, jakoteż w ogólności wszystkie spostrzeżenia, które dla bezpieczeństwa kolejowego jakiekolwiekbądź znaczenie mieć mogą, bezzwłocznie donieść najbliższej straży kolejowej. Zaniechanie tego obowiązku będzie surowo karane.

Za przestępstwo kolejowe, które przy należytej uwadze organów gminnych i ludności mogłoby być niedopuszczone, mogą być oprócz właściwych winowajców pociągnięte do surowej odpowiedzialności także organa gminne jakoteż osoby prywatne, które czynowi przeszkodzić mogły a tego nie uczyniły, względnie które zaniechały doniesienia.

W wypadkach, w których przypuszczać można, że o czynie karygodnym lub o przygotowaniach do takiego czynu wiadomem było szerszej ludności, będą także całe gminy uważane za współwinne i surowo karane.

302.

Egzamina wstępne do seminaryum w Jędrzejowie.

Według zawiadomienia c. i k. Dyrekcyi seminaryum nauczycielskiego w Jędrzejowie z dnia 20. czerwca 1916 r. L. 66, rozpocznie się dnia 1. września 1916 r. egzamin wstępny na I., II. i III. rok seminaryum.

Kandydat na kurs I. musi ukończyć 15 lat przed dniem 1. września 1916 r.; urodzeni później, aż do dnia 31. stycznia 1902 r. mogą uzyskać dyspensyę od przepisanego wieku.

Przy egzaminie z rysunków, śpiewu, gry na skrzypcach i gimnastyki, obok pewnych wiadomości, miarodajnem będzie odpowiednie uzdolnienie do zadosyćuczynienia zakreślonym wymaganiom w czasie nauki szkolnej.

Podania o przypuszczenie do egzaminu przyjmuje Dyrekcya do dnia 20. sierpnia 1916. Do podania dołączyć należy: metrykę chrztu, ostatnie świadectwo szkolne, świadectwo lekarskie, stwierdzające fizyczne uzdolnienie kandydata do zawodu nauczycielskiego, świadectwo moralności wydane przez Urząd gminny i Urząd parafialny, i świadectwo szczepienia ospy.

Program wymaganych do egzaminu wiadomości przejrzeć można w biurze c. i k. inspektora szkolnego w Olkuszu.

303.

Ogłoszenie.

W szkole 4-klasowej w Sławkowie jest do obsadzenia od 15. sierpnia 1916 posada sługi szkolnego. Warunki zależne od umowy. Pierwszeństwo mają inwalidzi, którzy służyli w c. i k. Armii lub Legionach polskich. Zgłaszać się należy o ile możności osobiście u kierownika szkoły w Sławkowie.

304.

Rozporządzenie

c. i k. Wojskowego Generał-Gubernatora z dnia 18/7 1916.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 29. listopada 1915 roku, Dziennik rozporządzeń Nr. 46, zarządza się co następuje:

§ 1.

Zwłoki padłych zwierząt należy bezzwłocznie na przeznaczonych do tego celu miejscach w odpowiednio głębokich dołach zakopywać. W każdej więc miejscowości należy założyć grzebowiska dla zwierząt, które znajdować się mają w odległości conajmniej 30 m. od mieszkań ludzkich, zagród, stajen, publicznych dróg, studzien, rzek, stawów, pastwisk i t. p.

§ 2.

Doły do zagrzebywania padlin muszą być przynajmniej dwa metry głębokie i wolne od wody podskórnej.

§ 3.

Przy wybieraniu placów na grzebowiska zwierząt należy wybierać grunt piaszczysty lub żwirowaty; terenu obfitego w wodę, względnie wilgotnego i gliniastego należy unikać.

§ 4.

Cmentarzyska zwierząt należy otoczyć $1^1/_2$ metra głębokim a 1 metr szerokim rowem, albo stałem 2 me-

try wysokiem ogrodzeniem, zaopatrzonem w bramę, aby w ten sposób przeszkodzić dostawaniu się tamże zwierząt. Place do grzebania należy zaopatrzyć w tablice z napisem »Grzebowisko«. Musi być ono łatwo dostępne.

§ 5.

Brama grzebowiska ma być stale zamknięta. Klucze od tej bramy mają być w przechowaniu u sołtysa lub też oglądacza bydła.

§ 6.

Zwłoki zwierząt należy przewozić na grzebowisko na specyalnie do tego przeznaczonych wozach, saniach lub t. p., przyczem należy uważać, aby części ciała padłego zwierzęcia nie zwisały na ziemię. Wszystkie części i odpadki padliny spadłe w czasie transportu na ziemię, należy razem z zanieczyszczoną wierzchnią warstwą ziemi zebrać i złożyć razem ze zwłokami w dole.

Do przewożenia zwłok należy o ile możności używać tylko koni lub innych zwierząt pociągowych z zarażonego obejścia. W wypadkach, w których zachodzi podejrzenie zarazy, należy zwłoki padłego zwierzęcia po przewiezieniu ich na plac grzebania starannie przykryć słomą, a po bezzwłocznem — o ile to się jeszcze nie stało — zawiadomieniu władzy o wypadku zaczekać na urzędowe ich zbadanie.

§ 7.

Zwłoki podejrzanych o zarazę zwierząt należy bez oddzielenia jakichkolwiek części ciała złożyć w dole wraz ze skórą uczynioną nieużyteczną przez krzyżowe cięcia w wielu miejscach i przysypać warstwą niegaszonego wapna, a w braku tegoż posypać popiołem, albo też oblać smołą lub gnojówką.

Doły przeznaczone do zakopywania zwierząt padłych lub ich części winny być wybierane (kopane) w rzędach i tak głęboko, aby ponad padliną (jej częściami i t. p.) mogła być nasypaną jeszcze warstwa ziemi grubości dwóch metrów.

§ 8.

Paszenie na grzebowiskach, jak również używanie tamże rosnącej paszy, oraz przechowywanie na tychże paszy jest surowo wzbronione, taksamo jak wykopywanie kości z tych dołów.

§ 9.

Przekroczenia tego rozporządzenia, o ile czyn nie podpada pod surowsze przepisy karne, będą karane po myśli § 5 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 29. listopada 1915 roku, Dziennik rozporządzeń Nr. 46 przez Komendy obwodowe karą pieniężną do 2000 koron lub aresztem do 6-ciu miesięcy.

305.

Ogłoszenie.

Podaje się do publicznej wiadomości, że sąd wojskowy c. i k. Komendy obwodowej w Olkuszu, który się dotychczas znajdywał w szkole rzemieślniczej w Olkuszu, od 1. sierpnia roku bieżącego urzęduje w fabryce Westena, naprzeciw dworca kolejowego w Olkuszu.

306.

Wyrok sądowy.

Mojsze Przerowski i Chaim Pariser, obaj z Pilicy, zostali wyrokiem c. i k. Wojskowego Sądu w Olkuszu za zbrodnię z § 2 rozp. N. W. 8. marca 1916 Nr. 51, popełnioną przez ukrycie znaczniejszych zapasów amunicyi i przedmiotów wojskowych, pierwszy na karę trzymiesięcznego obostrzonego więzienia oraz grzywnę w wysokości 500 koron, ewentualnie dalszych 50 dni aresztu, drugi zaś na karę ośmiomiesięcznego obostrzonego aresztu oraz 5000 koron grzywny, ewentualnie dalszych 500 dni aresztu.

307.

K. 53/16

Ogłoszenie.

Odnośnie do zamieszczonego w Dzienniku urzędowym c. i k. Komendy obwodowej w Olkuszu z dnia 15. marca 1916 punkt 126 tutejszo sądowego publicznego wezwania oznajmia się, że niejaka Tekla Balikowska, popełniła w miesiącach styczniu i lutym 1916 na jarmarkach w Skale, Wolbromiu, Pilicy i Olkuszu rozmaite kradzieże kieszonkowe.

Ze znalezionych u wyżej wspomnianej z kradzieży pochodzących kwotach pozostała jeszcze jedna, a mianowicie 148 koron 72 halerze, a poszkodowany jest dotychczas sądowi nieznanym. Wzywa się przeto pono-

wnie te osoby, które w miesiącach styczniu i lutym 1916 we wyżej wspomnianych miejscowościach w dnie targowe okradzione zostały, by z powołaniem się na powyższy edykt odnośne podanie wniosły i swoje prawa do powyższej kwoty ewentualnie części tejże wykazały.

To podanie praw do wyżej wspomnianej kwoty musi nastąpić w przeciągu terminu rocznego od dnia umieszczenia niniejszego edyktu, w innym zaś razie, po bezowocnym ubiegu tegoż terminu zostanie w sądowe przechowanie złożona kwota pieniężna 148 koron 72 halerze odprowadzoną do kasy państwowej.

W ostatnim wypadku zostanie jednakże uprawnionemu pozwolonem dochodzenie swego prawa do powyższej kwoty przeciw skarbowi państwa w przeciągu 30 lat od dnia umieszczenia tegoż edyktu drogą prawa cywilnego.

308.

Zakaz jazdy na rowerze dla cywilnej ludności.

Zauważono, że rowerzyści przewożą potajemnie listy i że organy tajnych związków posługują się rowerem przy jazdach w obrębie Jenerał-Gubernatorstwa celem łatwiejszego uniknięcia kontroli.

Z tego powodu zabrania się niniejszem — aż do dalszego zarządzenia — cywilnej ludności jeździć na rowerze.

Zakaz ten wchodzi natychmiast w życie.

Komendy obwodowe mogą osobom zaufania godnym udzielić pozwolenia na jazdę rowerem w ograniczonej przestrzeni lub też w pewnym obrębie, np. z mieszkania do miejsca zajęcia.

Pisemne legitymacye będą zawierać ostemplowaną fotografię, daty osobiste, markę i opis roweru oraz drogę po której wolno jeździć na rowerze.

C. i k. Komendant obwodu

Pułkownik Kwiatkowski, w. r.

Kraków. — Druk W. L. Anczyca i Spółki.